

№ 2. — Στὸ τέλος λέει πλιὰ τὸ γαί. Μὰ ἔστερα — ὦ! θοῆνος! —
σὰν εἶδε τὸ λογαριασμό λιγοθυμαίει κ' ἐκεῖνος!

ΣΑΤΑΝΑΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἕνα χορὸ χορεύουμε, κ' ἓνα τραγοῦδι λέμε,
στὸν ἴδιο δρόμον, ὅλοι μας, τραβάμε τῇ ζωῇ,
κι' ἂν δὲν γελάμε ὅλοι μαζί, ὅμως ἀντάμα κλαῖμε·
καῖμοι μᾶς δέρνουν τὴν καρδιά καὶ πόθοι τὴν ψυχή.

✱

Στ' ἀμέτρητα γυρίσματα ποὺ σθένουν οἱ ζωές μας,
ἡ Μοῖρα ἀπλώνει ἀπάνου μας τὰ αἰώνια τῆς φτερά,
σὰν ἴσκιος μέσα στοῦ Καιροῦ τὸ χάος πᾶνε οἱ ψυχές μας·
οἱ θλίψεις μας εἶναι πολλές, μὰ εἶναι γλυκειὰ ἡ χαρά.

✱

Πάνου ἀπ' τοὺς τάφους, τῆς ζωῆς ἀνθίζει τὸ λουλουδί,
κ' ἔτσι τοῦ Χάρου ὁ στοχασμὸς σθένει. "Ἄς περνᾷ ὁ καιρὸς"
ὅταν ἡ Μοῖρα χαρωπὸ γιὰ μᾶς ψάλλῃ τραγοῦδι,
ὁμορφος εἶναι τῆς ζωῆς ὁ πρόσκαιρος χορὸς.

(Ζάκυνθος, 11 Ἰουνίου 1904)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ